

РЕШЕНИЕ

№ 17143

гр. София, 05.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в публично заседание на 25.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **493** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК вр. чл. 40 от ЗДОИ.

Образувано е по жалба вх.№ 300/07.01.26г на Фондация „Антикорупционен фонд“-С. с представляващ Б.С. против Решение № РД-ОИ-179/29.12.25г на Председател на УС на АПИ.

В жалбата се сочи, че Решението е мат.незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и задължаване на ответника да предостави отказаната информация в определен срок, претендират се разноски. Соци се, че търсената информация е обществена/служебна/, като ответникът е задължен субект. Достъпът до служебна информация принципно е свободен, като е налице надделяващ общ.интерес.Съгл. съдебната практика, ответникът следва да изготви справка в наличната при него в обобщен вид информация- по посочените критерии.В съд.заседание юрк.Ж. поддържа жалбата и претендира разноски по списък.

Ответникът Председател на УС на АПИ се представлява от юрк.М., която оспорва жалбата като неоснователна и недоказана и моли за отхвърлянето ѝ, претендира разноски. Соци, че съгл. съдебна практика, субектът няма задължение да създава нарочна справка по определени критерии - от иначе безспорно наличната в АПИ и в областните управления информация/чл.3 ал.1 от ЗДОИ/. В писмени бележки се допълва, че искането да се предоставят конкретни фактури отново изисква извършване от субекта на дейност по подбор на налични документи/каквото задължение той няма/.Прави се възражение за прекомерност на юрк.възнаграждение на жалбоподателя.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК,

от лице с активна проц.легитимация/заявител в адм.производство/, срещу инд.адм.акт по см. на чл.21 от АПК и ЗДОИ, пред надлежния съд, като следва да се разгледа по същество.

Съдът установи от фактическа страна следното:

Начало на адм.производство е сложено със Заявление вх.№ ЗДОИ-215/22.12.25г, с което АКФ иска от Председателя на УС на АПК да му предостави в ел.формат следната общ.информация:

1/ във връзка с дейностите „Изтегляне на аварирани автомобили от пътното платно до 500м, при зимни условия“ и „Изтегляне на аварирани автомобили от пътното платно извън зимния сезон“, посочени в обр.3.6 /сметка № 6-зимно поддържане/ и обр. 3.8.1 /сметка № 8.1- допълнителни работи/, във връзка със сключени от възложител АПИ договори по общ.поръчки с № 00044-2023-0018 и № 00044-2024-0047, а именно- колко на брой, на каква стойност и към кои дружества са извършени плащания от АПИ по отделните обособени позиции на общ.поръчки /да се предоставят издадени и одобрени фактури и/или в табличен вид/;

2/ във връзка с дейностите „Цялостно аварийно обслужване чрез отстраняване на аварирани и катастрофирани автомобили, възпрепятстващи нормалното автомобилно движение“, във връзка със сключени от възложител АПИ договори по общ.поръчка с № 00044- 2018-0092, а именно- колко на брой, на каква стойност и към кои дружества са извършени плащания от АПИ по отделните обособени позиции на общ.поръчка /да се предоставят издадени и одобрени фактури и/или в табличен вид/.

По Заявлението е постановено обж. Решение № РД-ОИ-179/29.12.25г на Председател на УС на АПИ, връчено на 29.12.25г/жалбата до съда е от 07.01.26г/. Ответникът постановява отказ за предоставяне на заявената информация, с мотиви: предоставянето ѝ налага създаване на конкретна справка от наличната в АПИ информация, каквото задължение ответникът няма. Ще трябва да се положат усилия извън обичайните операции, за да се систематизира и анализира наличната информация; Заявлението е извън приложното поле на ЗДОИ/но пък съдържа данните по чл.25 от ЗДОИ и следва да се разгледа/.

Съдът намира от правна страна следното:

Решението е издадено от компетентен орган- в кръга на правомощията му по закон/зад.субект е по ЗДОИ/.

Решението е в писмена форма, като съдържа зад.реквизити по чл.59 ал.2 от АПК, включително фактически и правни основания.

Решението е постановено, без да са допуснати съществени проц.нарушения от ответника, но същото се явява мат.незаконсъобразно и постановено в противоречие с целта на закона.

Видно от обж. Решение, ответникът не оспорва, че заявената информация е налична при него. Твърди се само, че тя е в обобщен вид и следва да бъде систематизирана по посочени в Заявлението критерии/каквото задължение по ЗДОИ ответникът няма/. Съдът намира този извод за неправилен. Вярно е, че съществува съдебна практика и в двата смисъла, а именно - че зад.субект следва да изготви нарочна справка от наличната при него обобщена информация и обратно/че няма такова задължение/. И двете страни цитират съдебна практика, която е стара.

Понастоящем преобладаващата практика на АССГ/единствена инстанция по делата по ЗДОИ с жалбоподател от района на АССГ/ е, че при налична при него информация в обобщен вид - зад.субект следва да направи систематизацията ѝ по заявения критерии и да я предостави. Настоящият състав неотклонно в своята практика приема същото, изхождайки от принципите на АПК - чл. 6 ал.1 и ал.4/органът действа добросъвестно, по най-благоприятния за обществото начин/ и чл.12 ал.3/информацията се търси по реда на ЗДОИ, ако заявителят не е страна в адм.производство/, както и принципите на ЗДОИ- чл.4/всеки има право на достъп до общ.информация/, чл.6 ал.1 т.1, 3 и 4 /откритост на информацията, осигуряване на законност при търсенето на информация и защита на правото на информация/ и чл.7/не се допускат ограничения в достъпа, освен в изрично регламентирани законови случаи/. Нещо повече, Съдът намира, че когато заявената информация е налична само в 1 задължен субект/както е в случая/, дори систематизирането на наличните данни/в обобщен вид/ да представлява по-голямо от нормалното усилие и затруднение за органа - той е длъжен да положи това усилие и да предостави заявената информация/защото няма друг източник, откъдето тя да се набави/. А принципът на ЗДОИ е, че всяка обществена информация/освен в изрични случаи/- е достъпна. Когато става въпрос за разходване на публични финанси/при това в големи размери, като в случая/, то изготвянето на поискани нарочни справки според Съда осъществява целта на закона/ЗДОИ/. Отказът да се предостави информация с аргумент- изготвянето на справка е трудоемко, според Съда представлява превратно упражняване на власт от страна на органа.

Следва да се има предвид, че търсената информация безспорно е обществена по см. на чл. 2 от ЗДОИ/от категория служебна по чл.11 от ЗДОИ/, като ответникът е задължен субект по см. на чл.3 от ЗДОИ. Достъпът до служебна информация е свободен/чл.13 ал.1 от ЗДОИ/, освен в изрично посочени случаи- чл.13 ал.2 и 3, но дори това ограничение в достъпа не се прилага, ако е налице надделяващ общ.интерес/чл. 13 ал.4 от ЗДОИ/.В случая не са налице основания за ограничаване на достъпа по чл.13 ал.2 и ал.3 от ЗДОИ, поради което изобщо не се налага да се установява дали е налице надделяващ общ.интерес по ал.4. Следва да се има предвид обаче, че ако се налагаше да се преценява ал.4, т.е. ако бяха налице ограничения по ал.2 или ал.3 на чл.13, то според съдебната практика именно органът следва да доказва, че не е налице надделяващ общ.интерес/т.е. този интерес се презумира от законодателя/.

На осн. чл. 168 ал.1 от АПК, Съдът служебно проверява акта за законосъобразност на всички основания по чл.146 от АПК/не само посочените от жалбоподателя/. Съдът намира, че не съществуват никакви законови основания да се постанови отказ за предоставяне на заявената информация, вкл. няма основания за отказ по хипотезите на чл.37 от ЗДОИ. Това е така, тъй като дори да е налице хипотеза по чл.37 ал.1 т.1 и 2, то в случая е налице надделяващ общ.интерес. Защото съдебната практика приема, че когато става въпрос за разходването на публични средства, винаги е налице надделяващ общ.интерес по см. на §1 т.6 и т.5 от ДР на ЗДОИ.

Отказът като незаконосъобразен следва да се отмени и преписката да се върне на органа за ново произнасяне в 14дневен срок/срокът по ЗДОИ/, като се предостави заявената информация/не съществуват основания за отказ по ЗДОИ/.

При този изход на спора на жалбоподателя се следват разноски съгл. чл. 143 от АПК. Той претендира по списък дър.такса 5.11евро и 150евро юрк.възнаграждение. Ответникът оспорва този размер като прекомерен. Съдът намира възражението за основателно, предвид фактическата и правна сложност на делото/ниски такива/ и обема на извършената проц.дейност от

юрисконсулта на жалбоподателя. М..размер на юрк.възнаграждение по чл.24 от НЗПП вр. чл. 37 от ЗПП вр. чл. 143 от АПК е 200лева/ 102.26евро/ и Съдът намира за справедливо именно толкова да се присъди на жалбоподателя/разноските му общо са 107.37евро/.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2, чл. 173 ал.2 и чл.174 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № РД-ОИ-179/29.12.25г на Председател на УС на АПИ, по жалба вх.№ 300/07.01.26г на Фондация „АКФ“-С. с представляващ Б.С..

ВРЪЩА ПРЕПИСКАТА на Председател на УС на АПИ за ново произнасяне по Заявление вх.№ ЗДОИ-215/22.12.25г - съобразно задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на това Решение, като предостави заявената информация в 14дневен срок от постъпване на преписката.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ да заплати на Фондация „Антикорупционен фонд“- С. с представляващ Б. С. сумата от 107.37евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Съдия: